

Kráčím ve své obvyklé zóně modlitebních procházek a vpozdálí slyším chlápka v letech, jak do telefonu mluví italsky. Styl řeči ani jeho vzezření na Itala rozhodně nevypadalo.

Velmi nápadně jsem tedy zpomalil krok, abych se případně dočkal, až domluví. „Kolik jazyků ovládáte?“ otázal jsem se nahlas s obdivným úsměvem, hned když hovor ukončil. „Jak se to vezme,“ usmál se polichocen, „pro takovou minimální domluvu asi šesti...“

A během dalších pár minut jsem si s velkým zájmem vyslechl, kde všude v životě pobýval, a jak se naučil učit jazyky. „A kolika jazyky mluvíte vy?“ vrátil mi moji otázku. „Na komunikační úrovni jen třemi.“ □

Musím připustit, že už mi trochu uniká, jak přesně ten rozhovor probíhal dál... Ale pro nás oba byl zjevně velmi příjemný a nějak jsem došel i k tomu, že si povídám s Ježíšem, což tento můj nový známý chvíli se zájmem rozvíjel. Na rozloučenou jsem mu dal vizitku „rozmernavic.cz“. Ještě mi s úklonou stihl říct, že je naším rozhovorem velmi obohacen... □